

BIOGRAFISCHE BENADERING VAN PRINS KAREL

Michel CAPON, ons welbekend door zijn tintelende, goed gedocumenteerde artikels over plaatselijke, nu “historie” geworden volkse sportevenementen, wilde de nagedachtenis van Prins Karel in Raversijde met woorden portretteren.

Het is een geslaagd, welgeschreven en aangenaam leesbaar boek geworden, dat al aan een tweede druk toe is! Er staat veel in, met grote letters en niet te dik van omvang. Goed gestructureerd, vol anekdotes, faits divers en weetjes over de bekendste Raversijdenaar die als Prins-regent (1944-1950) in de vaderlandse geschiedenis prijkt en die permanent waardig gememoreerd wordt in het “Domein Raversijde”, schoner dan hij in feite was.

Als geschenk voor de komende feestdagen een aanrader, verzorgd uitgegeven....en niet duur van prijs.

Michel CAPON: Prins Karel, seigneur van Raversijde: petites histoires. – 2de druk. –Antwerpen: The House of Books, 2003. – 165 p.: foto's, facs. – ISBN 90-443-0865-3. – 14,90 €.

Emile SMISSAERT

VRAAG

Is er onder de talrijke De Plate-lezers een verzamelaar (ster) die een afbeelding of foto bezit van de eerste watertoren in het Maria-Hendrikapark (Bosje) vóór de instorting in juni 1899?

Het gaat niet over de geklasseerde bakstenen oude watertoren die nu nog te zien is in het Maria-Hendrikapark. Maar wel over de metalen constructie, 38 m. hoog, die eerder op dezelfde plaats stond, gebouwd werd in 1895 en instortte in 1899.

Wie kan helpen, neme contact op met Roger Timmermans, St.-Sebastiaanstraat 24, 8400 Oostende, tel. 059.50.99.98.

Alvast bedankt.

VIRGINIE LOVELING OP BEZOEK IN OOSTENDE: herinneringen

door Norbert HOSTYN (editor)

*Als kind bezocht de schrijfster Virginie Loveling (Nevele 1836 – Gent, 1923) samen met haar ouders, haar zussen en een vriendinnetje Oostende. Het werd een gezellig dagreisje vanuit hun landelijke Nevele (Oost-Vlaanderen)*¹

“...En wij vertrokken. Het was een klare zomerdag. Eerst in een huurchaise met rinkelende ruitjes tot aan Landegem, op een uur afstands over een aardeweg. Er was enkel plaats voor vier personen; wij zaten er, behalve de koetsier, met zevenen in geperst en de ene op de schoot van de andere.

¹ V. LOVELING, Herinneringen (bezorgd door A. VAN ELSLANDER), Hasselt (Uitg. Heideland), 1967, (Vlaamse Pockets; 219).

Van de trein heb ik niets anders onthouden, tenzij dat ik aan 't raampje zitten mocht, en dat de naaste bomen snel achteruitschoven en de verre lijnen traag met ons medegingen. Oostende was toen een vesting.² Wij moesten om de zee te bereiken door een lang gewelf, waar de stappen hol weerklonken, er waren loopgrachten met gras, effen als fluweel, begroeid, er was een sloot, een brug, waar kettingen aan hingen, en op een vraag van Papa, werd door een man met een ringbaardje en een pijp in de mond geantwoord: "Het Sint-Uleportje".

Vele jaren later vernam ik dat die opening in de vesting waarschijnlijk "het hulppoortje"³ heette. Het tij moest laag zijn, het water lag ver. De zee scheen mij een langwerpige grauwe lage berg, die vooruitrolde. Kinderen met rode en gestreepte mutsjes op speelden met schopjes in het zand en schreeuwden van de pret.

De dijk was smal, er waren slechts drie gebouwen op heel de lengte –dat bemerkte ik eerst jaren later- : "Le Pavillon des Dunes"⁴, ver op de ene uitzijde, "Le Pavillon du Phare"⁵, ver op de andere; de Kursaal⁶ in het midden; voor zover ik meen te weten was het een houten huis zonder verdieping, groen geverfd, als uit de lucht gevallen, zo eenzaam stond het daar, lang en smal. Dit alleen van de drie trok mijn aandacht. Het water naderde al meer en meer in grote schuimende vegen over 't strand. Karretjes, wit of met gekleurde, horizontale strepen stonden in rijen gereed; enkele kwamen met een paard daaraan gespannen uit het water, andere reden klotsend daarin.

Mama zou een bad nemen. Op het zand, in volle, hete zon, zat een groep dikke wijven⁷, met blauwe baaïen aan, blote, bruinrood geroosterde armen, blote, dito benen en afzichtelijke gezichten als met een bronzen tint overborsteld. Het waren bepaald allen monsters en ik schrok ervan :

"Madammetje, een bad?" riepen zij.

"Het water is zo goed vandaag!"

"Kom, wij-je er nie in?" en dergelijke verlokkingen meer.

De keus viel inderdaad op één dier gedochten en Mama stapte ermee in een der witte koetsjes. Wij zagen ze door het wijf, dat half uit het water recht bleef staan, ginder ver, vastgehouden, met het hoofd onder de opkomende baren duiken.

Toen moesten wij aan 't eten gaan. Wij trokken in de Kursaal⁸, daar stonden tafeltjes met wit overdekt. De stoelen waren, geloof ik, van hout, en groen.

Een heer in 't zwart met witte das, en zonderling! een wit voorschoot aan, dat schier sleepte, en een servet op de arm naderde en luisterde. Papa zei hem 't een en 't ander en noemde hem "kelner".

Voor al de aanwezige kinderen van ons gezelschap werd vóór het vertrek een geschenk gekocht bij een kraampje⁹, war schelpentuig en schopjes en ik weet niet wat al te koop stond. Elk van ons kreeg een mandje, een sluitmandje dan nog, zo mooi, zo blank en fris, zo sierlijk, zo fijn gevlochten, dat de enkele aanblik ervan een schoonheidsverlangen bevredigde; tevens zo kloek, dat een ervan, uit de schipbreuken van huiselijke voorwerpen gered, enige jaren geleden te mijnent nog bestond en in de keuken tot schuilplaats diende voor tijm en laurierblaren..."

² Bij aandachtig toekijken zien we op foto nr. 17 in André VAN CAILLIE's Oud Oostende in Beeld 3 nog de zuidwestelijke vestingen van de stad die de einder richting "Petit Paris" afsluiten.

³ Te zien op: André VAN CAILLIE, Oud Oostende in Beeld 3, nr. 3.

⁴ Te zien op: Oud Oostende in Beeld 3, nr. 12.

⁵ Te zien op: Oud Oostende in Beeld 1, nr. 4; Oud Oostende in Beeld 2, nr. 6; Oud Oostende in Beeld 3, nrs. 8 & 9.

⁶ Te zien op: Oud Oostende in Beeld 3, nr. 11.

⁷ Badpersoneel te zien op: Oud Oostende in Beeld 1, nr. 25, Oud Oostende in Beeld 3, nr. 10.

⁸ Gebouwd in 1852: wat de reis in of na dat jaar moet situeren. Echt "kind" was Virginie Loveling (°1836) dan al niet meer, ze vermeldt ook de later toegevoegde glas- en gietijzeren uitbouw niet.

⁹ Speelgoedkraamtjes te zien op: Oud Oostende in Beeld 3, nr. 23.